

ת"פ 12493/11/15 - מדינת ישראל נגד נתנאל דדון, שלומי מועלים, לירן אלחייק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 12493-11-15 מדינת ישראל נ' דדון(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. נתנאל דדון (עציר)

2. שלומי מועלים (עצור בפיקוח)

3. לירן אלחייק (עצור בפיקוח)

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו בעבירות הבאות:

נאשם 1:

סחר בנשק (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977; החזקת נשק (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין.

נאשם 2:

רכישת נשק (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

נאשם 3:

רכישת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין.

הצדדים הגיעו לידי הסכמה עונשית בכל הנוגע לנאשמים 1 ו- 3 ולפיה על הנאשם 1 יושט עונש מאסר בן 22 חודשים מיום מעצרו, 24.10.15, מאסר על תנאי וקנס, בעניינו של נאשם 3 הסכימו הצדדים לעונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. באשר לנאשם 2 - על פי הסדר הטיעון עתרה התביעה לעונש ראוי של 15 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום 24.10.15 עד 16.8.16.

על פי עובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, במהלך החודשים אפריל- מאי 2015, מכר הנאשם 1 לנאשם 2 בביתו של נאשם 2 שבקרני שומרון, רימון גז קולח השייך לכוחות הביטחון (להלן: "רימון הגז").

נאשם 2 הורה לרון אב-גיא (להלן: "רון") להחביא עבורו את רימון הגז ורון החביאו בחורשה ליד גן ילדים בקרני שומרון (להלן: "החורשה").

במספר הזדמנויות במועדים שונים מכר הנאשם 1 לנאשם 2 רימוני הלם השייכים לכוחות הביטחון תמורת 200 ₪ או סמ מסוכן מסוג גראס בשווי זה לרימון.

לאחר כל עסקה החביא רון את הרימונים בחורשה בהוראתו של נאשם 2.

במועד אחר, בתקופה הרלבנטית, בסמוך לביתו של נאשם 2 בקרני שומרון, מכר נאשם 1 לנאשם 3 רימון הלם השייך לכוחות הביטחון.

בהזדמנות נוספת, בתקופה הרלבנטית, מכר נאשם 1 לנאשם 2 שני רימוני הלם השייכים לכוחות הביטחון ובהתאם להוראתו של נאשם 2 החביא רון את רימוני ההלם בחורשה, ליד שכונת מגורים בקרני שומרון.

על פי עובדות האישום השני, במהלך חקירת האירועים שבאישום הראשון, שיבש הנאשם 2 את החקירה בכך שצעק לנאשם 1 ולרון לבל ישתפו פעולה עם החוקרים.

ביום 28.10.15, בבית המעצר שבבית משפט השלום בפתח תקוה, הורה נאשם 2 לנאשם 1 לומר בחקירתו במשטרה כי הוא חולה, לביים התעלפות ולאיים כי הוא עומד להתאבד, וזאת כדי לשבש חקירתו.

ביום 29.10.15 במהלך הסעתם של נאשם 2 ורון מבית המעצר לחקירה בתחנת מרחב שומרון, הורה הנאשם 2 לרון כי ישנה את עדותו ויאמר "שלא היה שום דבר".

ביום 29.10.15 בעת שהנאשמים נחקרו בתחנת מרחב שומרון, צעק נאשם 2 לנאשם 1 מספר פעמים "תשמור על זכות השתיקה" והורה לו לא לשתף פעולה בחקירתו.

ראיות לעונש:

לנאשם 1 שתי הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש ואלימות, האחת משנת 2013 והשניה משנת 2016.

לנאשם 2 הרשעה משנת 2009 בגין עבירות רכוש ועבירת סמים.

תסקיר

בעניינו של נאשם 1 הוגש תסקיר נוכח גילו בעת ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל ברקע משפחתי מורכב כשלאורך השנים בלטו קשיי הסתגלות והתנהגות בולטים כשהוא השתמש בסמים והתקשה להסתייע בגורמי הטיפול ולפיכך גובשו באישיותו מאפיינים עברייניים.

לאור אלה, קרי: עברו הפלילי, שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, העדר ביטוי לנזקקות טיפולית וגורמי תמיכה חלשים, סבר שירות המבחן כי הסיכוי לשיקום בעיתוי הנוכחי מצומצם והסיכון להישנות התנהגות עבריינית משמעותי, לא בא בהמלצה שיקומית והמליץ לכבד את ההסדר.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

הנאשמים ביצעו עבירות נשק מרובות הכרוכות בחומרה יתירה מתוך הסיכון הרב הטמון בשימוש בנשק לפגיעה בגוף ובנפש. יחד עם זאת, בגיבושו של הסדר הטיעון הזה נלקחו בחשבון מעבר לחומרת העבירות והיקף כמות הרימונים, העובדה שרימוני הולם נמצאים במדרג הנמוך בעבירות הנשק, הנסיבות המיוחדות בתיק זה ובכללן הקשיים הראייתיים ועיקרן עדותו של רון אב-גיא שהעיד כעד עוין לתביעה.

בהתאם לתיקון 113 סעיף 40ב, העיקרון המנחה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה עבירה ונסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש שמוטל עליו. במקרה זה נעשה איזון בין נסיבות התיק והקשיים הראייתיים, לבין הצורך להחמיר בענישה בעבירות נשק כדי למנוע תופעה מתרחבת זו. עקרון ההלימה אמור לשקף את ריבוי וחומרת העבירות שביצעו הנאשמים. הצורך בגדיעת הקלות של נשק הזמין לכל דורש, הצורך בהרתעה, החזרת אמון הציבור והבטחת בטחונו ומיגור התופעה.

הערך החברתי המוגן בעבירות נשק הוא שמירת החיים, שלמות הגוף, הגנה על שלום הציבור ובטחונו.

מידת הפגיעה בערכים גבוהה. מדובר במספר מקרים של סחר על פני תקופה ארוכה ופוטנציאל נזק מאוד גדול. כן נלקח בחשבון עברם הפלילי של הנאשמים 1 ו-2 בעוד הנאשם 3 נעדר עבר פלילי. לקולא נלקחו בחשבון הודאותיהם של הנאשמים במסגרת הסדר הטיעון והחיסכון בזמן שיפוטי אף שההודיה היתה לקראת סוף פרשת התביעה, כמו גם העובדה שכתב האישום רוכך משמעותית.

באשר לנאשם 2 טענה ב"כ המאשימה כי חוו"ד של הממונה על עבודות שירות לא הושלמה בשל מסמכים חסרים. יודגש כי בינתיים הושלמה חוות הדעת והנאשם נמצא כשיר לבצע עבודות שירות. בעתירתה לעונש ראוי של 15 חודשי מאסר בפועל נלקחו בחשבון ימי מעצרו במעצר של ממש וימי מעצרו בפיקוח אלקטרוני, העונש הולם לענישת האחרים בפרשה זו והעובדה כי עונש זה תואם את מדיניות הענישה. מכל מקום הוסכם על ידי ב"כ המאשימה כי יש לנכות מתקופת המאסר את ימי מעצרו של הנאשם מאחורי סורג ובריח.

לגבי נאשם 3 עתרה ב"כ המאשימה לכבד את ההסדר.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה התומכת בעמדתה העונשית כמפורט להלן:

בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** בו הורשע אחד המערערים בעבירות של החזקת נשק שלא כדין, נשיאת והובלת נשק וסחר בנשק שלא כדין ונדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט העליון אימץ את המתחם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי ולפיו מתחם הענישה כשעסקין ברימוני הולם נע בין שנת מאסר לארבע שנות מאסר וציין כי המתחם מחמיר מדי שהרי "ככלות הכל מדובר בסחר בנשק הנמצא באחת הדיוטות הנמוכות שבסולם החומרה".

בע"פ 2422/14 **ח'דר נ' מדינת ישראל** המערער הורשע בסחר בנשק ונדון ל- 36 חודשי מאסר. דובר באותו מקרה בסחר בנשק מסוג "קרל גוסטב".

בע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** הורשע המערער בנשיאת והובלת נשק שלא כדין וסחר בנשק שלא כדין בניגוד

לענייננו בו נדון הנאשם בעבירה של רכישת נשק.

בע"פ 6371/11 **מדינת ישראל נ' הייבי ואח'** דובר בריבוי עבירות של סחר בנשק - רכישת אקדחים.

בע"פ 7386/13 **עווד נ' מדינת ישראל** המערער הורשע בהחזקת נשק שלא כדין ועסקה אחרת בנשק ונדון ל - 18 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ת.פ. 45971-11-13 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' עודה** הורשע הנאשם בהובלת נשק בצוותא ושיבוש הליכי משפט ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר.

טיעוני ב"כ הנאשם 1 לעונש:

ב"כ הנאשם 1 עתר לכבד את ההסדר. לטענתו, כתב האישום תוקן משמעותית.

הנאשם 1 בחור צעיר, יליד '95, ביום ביצוע העבירות היה כבן 20 שנים, קרי: בגיר צעיר עם נסיבות חיים לא פשוטות כמתואר בתסקיר. הנאשם עצור מזה כ- 15 חודשים ותנאי המעצר קשים מתנאי המאסר. העבירות התרחשו בחודשים אפריל ומאי 2015, בסופו של יום הרימונים נתפסו והובאו למשטרה כך שלא נגרם כל נזק. אמנם מדובר בעבירות של סחר בנשק, יחד עם זאת מבחינת המדרג הענישתי, ביהמ"ש העליון קבע מדרג לכל עבירות הסחר בנשק ועבירות הסחר ברימוני הלהם הן במדרג הנמוך ביותר של סחר ברימונים. כמו כן, באשר לרימון העשן, הוגשה חו"ד מומחה על פיה רימון העשן אינו נשק כהגדרתו לפי סעיף 144 לחוק. הנאשם נמצא מגיל מאוד צעיר במסגרות חוץ ביתיות ואין לו קשר עם אביו. הנאשם הודה ולקח אחריות. מעצרו הממושך מהווה גורם מרתיע, מחדד את הפסול בהתנהגותו ואת רצונו עם שחרורו מהמאסר לפנות ולשקם את חייו הן במישור התעסוקתי והן במישור הכללי. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר במאסר ראשון של הנאשם וביקש לכבד את ההסדר ולהשית עליו את העונש שהוצע ולהשית מאסר מותנה מתוך.

באשר לקנס, ביקש בא כוחו להסתפק בחתימה על התחייבות שכן השתת קנס במצבו הסוציאו אקונומי משמעה המשך מאסר.

טיעוני ב"כ הנאשם 3 לעונש:

ב"כ הנאשם 3 עתר לכבד את הסדר הטיעון ובאשר לקנס טען כי חלקו של מרשו בפרשה פעוט. הנאשם צעיר ועתיד להתחתן עוד כחודש וחצי.

טיעוני ב"כ הנאשם 2 לעונש:

ב"כ הנאשם 3 עתר להסתפק בתקופת המעצר הארוכה בה שהה הנאשם 2 ובתקופה בה שהה באיזוק אלקטרוני.

לטענתו, התנהלות המדינה וגורמי החקירה כלפי מרשו היתה לא מוצדקת.

לא בכדי כתב האישום תוקן בצורה כל כך מהותית שכן מצב הראיות מלכתחילה היה בעיתי ביותר. כתב האישום המקורי נשען ברובו על עדות מאוד בעייתית בנסיבות יוצאות דופן של רון אב גיא. בסופו של יום עבירות הסחר, הנשיאה והחזקת

הנשק בוטלו בכתב האישום המתוקן. באשר לאישום השני, לנאשם 2 היו שעות ארוכות עם נאשם 1 ורון אב גיא, בתיק הופעל מדובב, ואילו חפץ הנאשם 2 לשבש חקירה היו לו שעות ללא שוטרים, אנשי נחשון או עדים של שוטרים חיצוניים. הנאשם הביע בפני אנשי מרות את התסכול והזעם שלו, אמר דברים שאין בהם טון מאיים ואף אחד מהדברים האלו לא נעשה בפועל. רון אב גיא לא הפסיק לשקר, נתנאל לא התחזה לחולה ולא שינה גרסתו. לטענתו, מרשו רכש 4 רימוני הלם, רון אב גיא הטמין אותם, ומרשו לא הורשע בהחזקת נשק. נאשם 3 רכש רימון אחד. 4 הרימונים של מרשו נמצאו והם בידי המשטרה וזהו לא מצב בו לנאשם 2 מגיע עונש שהינו פי ארבעה מעונשו של נאשם 3.

הנאשם 2 היה עצור 9 חודשים ו- 24 ימים נוספים. הוא במעצר באיזוק אלקטרוני למעלה מ-7.5 חודשים בפיקוח אחותו וגיסו דבר שהוביל לקריסת המשפחה.

ב"כ הנאשם הפנה להלכת טחימר ולפיה יש להתחשב בתקופה בה שהה הנאשם באיזוק אלקטרוני. לדעתו גם התחשבות במחצית או שליש מתקופת המעצר באיזוק אלקטרוני תגרום לפער של פי שלושה מעונשו של נאשם 3 ולפיכך לטעמו יש להסתפק בתקופת המעצר ולא להשית על הנאשם 2 אף עבודות שירות.

לתמיכה בעמדתו העונשית הציג ב"כ הנאשם 2 אסופת פסיקה כמפורט להלן:

ת.פ. 265-07-11 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' נפתלייב** בו הורשע הנאשם בעבירות בנשק לפי סעיפים 144(א) רישא ו- 144(ב) רישא לחוק העונשין והושתו עליו 400 שעות של"צ וענישה נלווית.

ת.פ. 33495-12-13 (מחוזי באר שבע) **מדינת ישראל נ' דדשב** הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לפשע וסיוע לסחר בנשק והושתו עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

ת.פ. 28277-09-15 (שלום ים) **קורנהאוזר נ' מח"ש** הורשע הנאשם בעבירות של גניבת רימוני הלם מבסיס בו שירת והחזקתם ונדון ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

דין והכרעה:

בע"פ 7124/06 קבע בית המשפט העליון כי אינו מתערב בהגדרת רימוני ההלם כנשק אך לצד זאת קבע כי "אך מובן הוא כי דרגת החומרה הנעוצה בהחזקת רימונים כאלה פחותה מדרגת החומרה שבהחזקת רימונים "רגילים". עניין זה נוגע לעונש ולא להרשעה".

עוד נפסק 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל כי:

"אכן מגמת בתי המשפט הינה החמרה בעבירות שעניינן נשק שכן, כפי שנפסק בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל "כבר נאמר לא אחת בפסיקתנו כי מידת העונש המוטל בגין עבירות המבוצעות בנשק, מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשק המוחזק שלא כדין ומהעברתו מיד ליד ללא פיקוח. בבוא בית-המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק עליו להתחשב בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, ייתן בית-המשפט דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש (השוו ב"ש 625/82 מחמוד נ' מדינת ישראל [1]). כאשר מדובר בנשק שעל-פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית, וכל כולו נשק התקפי רב עוצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, יש בעבירת ההחזקה והנשיאה של אותו נשק חומרה מיוחדת." (ע"פ 1332/04 פס נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(5) 541, 544 (2004); ראו גם: ע"פ

7384/07 ליזמי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.08)."

המאשימה הגבילה עצמה בעניינו של נאשם 2 לעונש ראוי של 15 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.

הנאשם 2 היה עצור 9 חודשים ו- 24 ימים ובמעצר באיזוק אלקטרוני למעלה מ-8 חודשים .

אף בניכוי תקופת מעצרו, מעצר של ממש, יתרת העונש לריצוי הינה כחמישה חודשים.

בדו"ח ועדת דורנר , הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה וטיפול בעבריינים, קיימת המלצה לנסות ולצמצם את המגרעות ההרסניות של המאסר במקרים מתאימים. כאשר יש כוונה להטיל עונש מאסר קצר, תקופה כזו אינה מאפשרת שיקום וטיפול, והטלת עבודות שירות אינה עומדת בניגוד לעקרון ההלימה והמלצות הוועדה.

יש עוד להדגיש כי בפרשה זו נגזרו על רון אב-גיא 30 חודשי מאסר בפועל על ידי כבוד השופט עטר בתיק פלילי 12587-11-15. בערעור שהוגש לבית המשפט העליון הועמד עונשו על כשנה וחמישה חודשים, קרי: 17 חודשים. (ע.פ. 1805/17 מיום 5.4.17).

לאור האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

1. 22 חודשי מאסר בפועל שמניינם מיום מעצרו 24.10.15.
2. 9 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירת נשק.
3. 3,000 ₪ קנס או 30 ימי מאסר תמורתו.

נאשם 2:

1. 5 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב ביום 13.6.17 בשעה 08:00 ביחידת עבודות שירות , מפקדת מחוז המרכז.
2. 7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירת נשק.
3. 2,000 ₪ קנס או 15 ימי מאסר תמורתו.

נאשם 3:

1. 4 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב ביום 18.5.17 בשעה 08:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז המרכז.
2. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירת נשק.
3. 1,000 ₪ קנס או 15 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשע"ז, 24 אפריל 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אורלי שרגנהיים, ב"כ הנאשם 1 עו"ד מירי כהן, הנאשם 1 הובא על ידי שב"ס, הנאשם 2 וב"כ עו"ד אלי מסטרמן והנאשם 3 וב"כ עו"ד מירי כהן בשם עו"ד אסף גונן.